



Arrest

nr. 101 924 van 29 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat G. KLAPWIJK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Arabische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Bagdad. U zou een kledingwinkel hebben uitgebaat in Bagdad, in het gebouw van de Rode Halve Maan in de Jumhuriya wijk. In 2005 zou uw broer (S.) zijn ontvoerd vanuit de kledingzaak. U zou losgeld hebben betaald maar (S.) zou door zijn ontvoerders zijn vermoord. In november 2007 werd het huis van uw andere broer, (A.), getroffen door een mortiergranaat. Uw broer en zijn twee kinderen zouden daarbij zijn overleden. In februari 2008 zou u zijn beroofd toen u uw winkel verliet. U zou hierbij

gewond zijn geraakt. U zou Bagdad hebben verlaten op 16/08/2008. Op 21/09/08 zou u in België zijn aangekomen waar u de dag nadien asiel aanvroeg.

Op 28/12/2009 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 10/10/2011 heeft (H. A.), de vrouw waarmee u in België getrouwd bent maar van wie u gescheiden leeft, klacht tegen u ingediend (proces-verbaal nr. BR55.L6.51358/2011 van 23/10/2011, zie administratief dossier). Zij verklaarde dat u in werkelijkheid Gully Basem heet, dat u in Nederland gewoond heeft en dat u er gehuwd was met (Z. G.), met wie u vijf kinderen heeft.

Na vergelijking met vingerafdrukken die eerder in Nederland werden genomen, blijkt dat u jarenlang in Nederland gewoond heeft. U staat er bekend onder de naam GULLY Basem, geboren op 01/07/1960 in Baghdad. Een foto die de Belgische politie verkreeg via de Nederlandse politiediensten, bevestigt dat u dezelfde persoon bent.

Uit de informatie die door de Nederlandse autoriteiten werd overgemaakt, blijkt dat u op 15/07/1997 asiel vroeg in Nederland. Op 13/01/1998 kreeg u de asielstatus.

Op 14/12/2004 werd u in Nederland veroordeeld tot een gevangenisstraf wegens het plegen van ernstige misdrijven.

Op 06/04/2007 werd u gesignaleerd tot ongewenste vreemdeling vanwege het plegen van ernstige misdrijven. Op 13/04/2007 werd uw asielstatus ingetrokken. Na enkele verblijfsrechtelijke procedures in 2007 en 2008 heeft u uw woning in Veenhuizen verlaten. Op 14/05/2008 bent u uit de Gemeentelijke Basisadministratie van de gemeente Noordenveld (Veenhuizen) uitgeschreven met "Vertrokken onbekend waarheen".

Het nieuwe element in uw dossier, met name uw veroordeling wegens ernstige misdrijven in Nederland, heeft ertoe geleid dat u op 07/12/2012 door het Commissariaat-generaal werd uitgenodigd voor een nieuw gehoor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u, niettegenstaande u op 28/12/2009 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend, heden dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald uw verblijf in Nederland en de vaststelling dat u in Nederland wegens ernstige misdrijven door een rechtbank werd veroordeeld. De informatie die de Nederlandse autoriteiten aan de Belgische asielinstanties hebben overgemaakt, geeft aan dat u wegens "gemeenschap met een persoon tussen 12 en 16 jaar, ontucht met misbruik van gezag en mishandeling" op 14/12/2004 tot een gevangenisstraf van vijf jaar werd veroordeeld.

Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling die zich schuldig maakt aan een ernstig misdrijf uitgesloten wordt van de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien het feiten van gemeenschap met een persoon tussen 12 en 16 jaar, ontucht met misbruik van gezag en mishandeling betreft, kan niet worden betwijfeld dat deze misdrijven 'ernstig' zijn en dient te worden geconcludeerd dat de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden dient te worden ingetrokken.

Artikel 49/2, §5 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal in dergelijk geval in zijn beslissing een advies dient te verstrekken over de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met artikel 3 van het EVRM.

In deze dient te worden opgemerkt dat, gezien de eerdere vaststelling dat uw asielrelaas bedrieglijk is, geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees als zou uw leven bij een terugkeer naar Irak in gevaar zijn. Bovendien blijkt nu dat u ten tijde van de beweerde problemen zelfs niet in Irak woonde maar al sedert 1997 in Nederland verbleef.

Dat u bij een terugkeer naar Irak het slachtoffer van foltering of van een onmenselijke of vernederende behandeling dreigt te worden, is dan ook niet aannemelijk.

Wat de algemene situatie in uw regio van herkomst betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde uit Bagdad afkomstig te zijn, reden waarom het Commissariaat-generaal u op 28/12/2009 de subsidiaire bescherming heeft toegekend.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012). Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat het artikel 3 van het EVRM een terugkeer of verwijderingsmaatregel naar Irak niet in de weg staat.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/4 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt dat hij *"in staat moet worden gesteld om zich op behoorlijke wijze te kunnen verdedigen ten aanzien van de elementen waarmee hij tijdens het gehoor van 7 januari 2012 bij verwerende partij en vervolgens in de bestreden beslissing wordt geconfronteerd."* Verzoekers raadsman heeft eerst bij fax van 27 december 2012 en vervolgens nog eens bij fax van 9 januari 2013 verweerder uitgenodigd om hem *"het gehoorverslag CGVS en alle ondersteunende stukken"* over te maken. Bij email van 10 januari 2013 ontvangt verzoekers raadsman van verweerder volgende documenten: de bestreden beslissing, het gehoorverslag van 7 december 2012, de vragenlijst van de asielaanvraag van 2008 en de CEDOCA-documenten omtrent de veiligheidssituatie in Irak met het oog op de beoordeling van de noodzaak van subsidiaire bescherming. De elementen die aan de basis liggen van het horen van verzoeker, met name een verklaring van zijn huidige echtgenote die klacht indiende tegen hem, zijn verblijf in Nederland en een strafrechtelijke veroordeling aldaar, werden volgens verzoeker niet aan het administratief dossier toegevoegd. Bijgevolg is het voor verzoeker onmogelijk zich op een behoorlijke en aanvaardbare wijze te verdedigen ten aanzien van de argumenten die hem worden tegengeworpen in de bestreden beslissing.

Verder ontkent verzoeker met klem dat de persoon Z.G. zijn echtgenote was, vermits deze vrouw zijn eigen dochter is. Tevens ontkent hij dat hij ooit vijf kinderen zou hebben gehad.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/4, 49/2, § 5, 55/4 en 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker merkt op dat *"zolang verzoeker niet op deugdelijke wijze van de stavingsstukken van de beslissing tot intrekking van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft kunnen kennis nemen de motivering in de bestreden beslissing inzake te "intrekking" van thans in de eerste plaats niet kan worden overgegaan tot een analyse ten gronde."* Vervolgens stelt hij dat de betreden beslissing berust op een verkeerde juridische grondslag vermits beroep wordt gedaan op artikel 55/4 van de vreemdelingenwet dat doelt op de uitsluiting van de subsidiaire bescherming. Een intrekking van de subsidiaire bescherming kan maar geschieden op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, hetgeen in de bestreden beslissing niet wordt ingeroepen. Bovendien voert verzoeker aan dat verweerder in de bestreden beslissing nalaat te motiveren om welke redenen het misdrijf waarvoor hij veroordeeld zou zijn in Nederland in aanmerking moet komen als een "ernstig misdrijf" in de zin van artikel 55/4 van de vreemdelingenwet en de artikelen 19 e.v. van de EU Kwalificatierichtlijn.

Onder verwijzing naar een bij het verzoekschrift gevoegd persartikel voert verzoeker aan dat er in Irak/Bagdad nog een hevige strijd wordt geleverd tussen enerzijds de sjiietische gemeenschap, een meerderheid in Irak, en anderzijds de soennitische rebellen. Dit aspect is volgens verzoeker bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming in de bestreden beslissing volledig onderbelicht gebleven.

2.1.3. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift volgende stukken toe: het faxbericht van zijn raadsman aan verweerder van 9 januari 2013 (stuk 2) en een persartikel van 29 november 2012 (stuk 4).

2.2.1.1. Inzake het argument omtrent de ontbrekende stukken merkt de Raad op dat deze stukken, met name de stukken aangaande een verklaring van zijn huidige echtgenote die klacht indiende tegen hem, zijn verblijf in Nederland en een strafrechtelijke veroordeling aldaar, zich wel degelijk in het administratief dossier bevinden (stuk 20).

In stuk 20 van het administratief dossier bevinden zich immers de volgende nuttige stukken:

- de fax van de Procureur des Konings van 18 januari 2012 aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die onder meer het PV nr. 51358/2011 inhoudt. In dit PV wordt de klacht van A.H. ten aanzien van verzoeker genoteerd. In het kader van internationale samenwerking ontvingen de Belgische politiediensten van de Nederlandse autoriteiten de foto van Gully Basem en de persoon op deze foto blijkt dezelfde persoon te zijn als verzoeker;
- het document van Printrak van 2 juli 2012 waaruit de overeenstemming blijkt van de vingerafdrukken tussen de genaamde Gully Basem en verzoeker;
- een e-mail van 17 november 2011 van de Belgische verbindingssambtenaar in Nederland met de historiek van het verblijf in Nederland van Gully Basem;
- een fax van Sirene Belgique in het kader van het Shengen Information System aangaande Gully Basem die onder meer stelt: *“Naar aanleiding van uw verzoek, deel ik u mede dat de heer Gully voor onbepaalde duur is gesignaleerd omdat hij tot ongewenst vreemdeling is verklaard. Ten grondslag aan deze ongewenst verklaring ligt het vonnis van 14 december 2004 waarbij betrokkene is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaren wegens gemeenschap met een persoon tussen 12 en 16 jaar, ontucht met misbruik gezag en mishandeling op 21 september 2004 (...)”*

2.2.1.2. Verzoeker vermeldde in zijn faxen van 27 december 2012 en 9 januari 2013 dat hij kopij wilde verkrijgen van *“Gehoorverslag CGVS, en alle ondersteunende stukken ...”* (administratief dossier, stukken 1A en 1B). Verzoekers raadsman specificeert niet welke stukken hij als *“ondersteunende stukken”* beschouwt.

Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren indien hij van oordeel is dat hem informatie uit het dossier ontbreekt. In tegenstelling tot wat verzoeker in voorliggend verzoekschrift stelt, kon hij wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien verzoekers administratief dossier een kopie van deze informatie bevat. Indien verzoeker bepaalde stukken niet zou hebben ontvangen, was het aan hem om (de dienst “Advocaten” van) het CGVS hiervan op de hoogte te stellen en de bedoelde stukken in te zien of alsnog aan te vragen.

2.2.1.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.2.1.4. Waar verzoeker aanvoert *“(...) dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd vermits de stukken waarop verwerende partij haar beslissing meent te kunnen steunen klaarblijkelijk niet bij het administratief dossier werden gevoegd laat staan op tegensprekelijke wijze kenbaar werden gemaakt aan verzoeker”* kan dit op basis van de inhoud van het dossier noch uit de lezing van de bestreden beslissing worden aangenomen. Uit deze stukken blijkt tevens dat Gully Basem de naam was waarvan verzoeker zich bediende in Nederland. Dat verzoeker van zijn inzagerecht geen gebruik heeft gemaakt, kan de motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen.

2.2.2. In de mate dat verzoeker zou doelen op het feit dat hij niet geconfronteerd werd met de argumenten en de bijkomende informatie vooraleer de bestreden beslissing werd genomen door de verwerende partij, dient hij er op gewezen te worden dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Waar verzoeker met klem ontkent dat de persoon Z. G. zijn echtgenote was, vermits deze vrouw zijn eigen dochter is, alsook dat hij ooit vijf kinderen zou hebben gehad, kan niet worden ingezien op welke wijze deze argumenten de motieven van de bestreden beslissing zouden beïnvloeden. De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus is immers gebaseerd op het gegeven dat verzoeker sedert 1997 in Nederland verbleef en aldaar veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijf jaar wegens *“gemeenschap met een persoon tussen 12 en 16 jaar, ontucht met misbruik van gezag en mishandeling”*.

2.2.4. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing berust op een verkeerde juridische grondslag vermits een beroep wordt gedaan op artikel 55/4 van de vreemdelingenwet terwijl de intrekking van de subsidiaire bescherming enkel maar kan geschieden op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, wordt vastgesteld dat de conclusie van de bestreden beslissing als volgt luidt: *“Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatuut dient ingetrokken te worden.”* De voormelde wetsbepaling luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...) 6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die, op grond van de artikelen 55/2 en 55/4, uitgesloten had moeten zijn.”*

Aldus heeft verweerder de correcte rechtsregel gebruikt om verzoekers subsidiaire beschermingsstatus in te trekken aangezien de veroordeling tot een gevangenisstraf van vijf jaar omwille van *“gemeenschap met een persoon tussen 12 en 16 jaar, ontucht met misbruik van gezag en mishandeling”*, conform artikel 55/4, eerste lid, c), aanzien dient te worden als een ernstig misdrijf dat leidt tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5.1 Verzoeker stelt *“dat het tenslotte opvalt dat bij de toetsing van haar beslissing tot uitsluiting aan artikel 3 EVRM verwerende partij geen enkel vraag stelt aan verzoeker omtrent een mogelijk gevaar tot foltering of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Irak”*.

2.2.5.2. Verzoeker, wiens asielrelaas overigens als bedrieglijk werd beoordeeld en waartegen hij geen verweer voert, brengt geen enkel element aan dat er op kan wijzen dat hij het risico loopt op *“een mogelijk gevaar tot foltering of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Irak”*. Daarenboven stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) en is verzoeker ingevolge de intrekking overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie die verweerder aan het administratief dossier heeft toegevoegd, blijkt dat er in Bagdad nog wel enkele zware en grootschalige aanslagen werden gepleegd, maar dat dit geweld zich eerder richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen (zie SRB *“De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Bagdad”*, administratief dossier, stuk 25). De door verzoeker aangebrachte gegevens vermogen niet de informatie in het dossier te weerleggen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS